

Blok tematyczny: Ja, moja rodzina i przyjaciele

Temat dnia: Życiorys

Cele lekcji: gromadzenie słownictwa związanego z tematem, tworzenie związków wyrazowych, ćwiczenia redakcyjne, redagowanie pism użytkowych (życiorys, cv)

Pomoce: zeszyty, przybory szkolne, załącznik 11.1, komputer, rzutnik

Przebieg lekcji:

Nauczyciel: Dzień dobry. Na dzisiejszych zajęciach zajmiemy się redagowaniem pism użytkowych odnoszących się do własnej biografii – życiorysu i cv. Należą one do jednej z odmian polszczyzny funkcjonalnej – stylu urzędowego. Jest to odmiana języka stworzona dla instytucji i urzędów, przeznaczona do redagowania pism oficjalnych. Nie ma tu miejsca na indywidualny styl i wyrażanie uczuć. Schemat dokumentu jest ściśle określony, a słownictwo konwencjonalne i bezosobowe.

Życiorys – skrótowy opis życia, a właściwie – wykształcenia, osiągnięć, wzór pisma jest podobny do wzoru podania.

Dane osobowe:
imię, nazwisko
adres
nr telefonu

miejsowość, data

Życiorys

Treść pisma: najważniejsze fakty z życia – data i miejsce urodzenia, informacja o rodzinie, wykształcenie (ukończone szkoły i kursy), dodatkowe zajęcia, zainteresowania i osiągnięcia.

Czytelny podpis

Nauczyciel wyświetla przykładowy życiorys (załącznik 11.1) i omawia go z uczniami. Następnie uczniowie – wg wzoru – piszą samodzielnie, konsultują wyniki pracy z nauczycielem.

Z kolei wprowadzamy drugi typ pisma – cv.

CV (czyt. z j. ang „siwi”); (łac. curriculum vitae – bieg życia; czyt. kurikulum wite) – nowy rodzaj dokumentu, obecnie częściej wymagany, czyli rodzaj życiorysu uporządkowany w punktach.

Dane osobowe:	miejsowość, data
imię, nazwisko	
data i miejsce urodzenia	
adres	
nr telefonu	
CV	
Wykształcenie: lata nauki, szkoła/ uczelnia	
Znajomość języków obcych: język, stopień znajomości	
Dodatkowe umiejętności: np. obsługa komputera; kategoria prawa jazdy	
Osiągnięcia: nagrody, zwycięstwo w konkursach, olimpiadach, zawodach	
	Czytelny podpis

Po zapoznaniu się ze schematem cv nauczyciel wyświetla przykład (załącznik 11.1) i omawia go z uczniami. Następnie uczniowie – wg wzoru – piszą samodzielnie, ponownie konsultują wyniki pracy z nauczycielem.

Na zakończenie lekcji nauczyciel pyta uczniów, co sprawiło im trudność, co było łatwe.